

HENRIIKKA RÖNKÖNEN

MÄÄ-
MATKA

JA MUITA
SINKKUELÄMÄN
IHMEITÄ

Atena

MITEN TEHDÄ VAIKUTUS?

Deittailumaailmassa pyritään tekemään toiseen vaikutus jo alkumetreilla. Mitä hermostuneemmin ihminen käyttäytyy, sitä selkeämmin näkyy, mikä kenenkin oma juttu on. Erilaiset soidinmenot voidaankin jakaa karkeasti seitsemään kategoriaan.

Ensimmäinen tapa on kehua itseään vähintään kerran sadasosasekunnissa. Tällaisen henkilön tunnistaa siitä, että hän parkkeeraa laiskuuttaan invaipaikalle, ei ymmärrä ovien avausmekanismia, koska ei ole koskaan joutunut itse niihin koskemaan, eikä millään kykene luomaan katsekontaktia toiseen, koska hän etsii pakonomaisesti kiiltäviä esineitä, joista heijastuu oma peilikuva. Itsestään paasaava henkilö saattaa ajatella, että vain saavutuksilla on väliä, ja siksi hän lesoilee sillä, miten ison veneen omistaa tai miten pääsee työnsä ansiosta ohittamaan lentokentän turvatarkastuksen vain kaulassa roikkuvaa lätkää näyttäen. Tämä puhe toimii, jos treffikumppani haluaa tunkea kokaiinia peräsuoleensa ja karata maasta, mutta jos ei, saattaa hänen tekohymynsä alkaa hyytyä ja keskisor-

mensa selailta salaa pöydän alla uutta Tinder-mätsiä. Toki kaikki meistä haluavat puhua lopulta itsestään, mutta kukaan ei jaksu kuunnella sitä kovin kauan. Varsinkaan, jos ei tunne toista eikä kuuntelemisesta saa palkkaa.

Toinen tapa on pyrkiä koko ajan miellyttämään. Tällainen henkilö yrittää keksiä vain sellaista sanottavaa, mitä toinen mahdollisesti haluaisi kuulla, tai vaihtoehtoisesti hän on hiljaa, ettei vain sano mitään omasta mielestään tyhmää. Miellyttäjän kaikki ajatukset pyrkivät vastaanottamaan telepaattisia signaaleita, joita ei ole olemassa. Hän tulkitsee kaiken, pitää omaa tulkintaansa totena ja alkaa sen pohjalta luoda mieleensä yhteistä tulevaisuutta. Tällainen henkilö saattaa tapailla pitkäänkin tyyppiä, joka puhuu vain itsestään ja joka ottaa ainoastaan omat tarpeensa huomioon. Juttu räjähtää käsiin viimeistään silloin, kun hissun kissun ollut miellyttävä uskaltautuu vihdoin kertomaan omista toiveistaan. Kun vain itsensä huomioivan tyyppin pitäisi miettiä ja kunnioittaa myös toisen aikatauluja ja ehdotuksia tapaamisille ja tekemisille, hän hermostuu ja kokee, että toinen on hankala ja vaativa. Tästä seuraa vuosisadan riita, josta kirjoitetaan myöhemmin kirjoja ja tehdään lauluja ja jonka seurauksena suku jakautuu kahtia ja Facebookiin perustetaan ryhmä: Miksi kaikki paska tapahtuu aina mulle?

Kolmas tyyli tehdä vaikutus toiseen on yrittää olla sellainen henkilö, jollainen olisi kavereidenkin kans-

sa, siis rento. Tämä koskee pukeutumista, puhe-aiheita, mielipiteitä ja kehonasentoja. Mutta koska treffijännitys ja pieni ripuli kutittelevat vatsanpohjassa, menee tämä kaikki överiksi. Vaatteissa näkyvät viime viikon grilliruoosta tippuneet kurkkusalaatit, puheaiheet kiertävät ympyrää pitkittyneen räkätaudin ja edellisen treffikumppanin kummallisen käytöksen välillä, silmillä on mustavalkolasit, otsassa kyrpä ja asentokin niin letkeä, että toinen pakara viistää maata vaikka alla olisi baarijakkara. Jos treffikumppanilla on sama meno, ei muuta kuin yhdessä räkää kaivamaan ja piereskelemään!

Neljäs tapa yrittää tehdä vaikutus on sanoa ääneen omat tunteet, ajatukset, mielikuvat, analyysit, excel-taulukot, tulkinnat, epävarmuudet, pelot, ahdistukset, masennukset, traumat sekä ekologiset teot ja moraaliset valinnat eli oikeastaan kaikki, mitä päässä pyörii. Nämä kaikki ja paljon muuta kerrotaan sekä treffikumppanille että viereisen pöydän teen hörppijälle, kahvilan myyjälle, omalle peilikuvalle, kavereille, kavereiden kavereille, aamuisen tv-lähetyksen ennustajalle ja viinipullonhengelle. Toiveena tällaisella höpöttäjällä on se, että jos sanoo ääneen kaiken sen, mitä tapahtuu, alkaa tapahtua vielä enemmän, vieläpä jotain uskomattoman hienoa. Tällainen rohkelikko jättääkin perinteiset treffisuodattimet kotiin, ja suusta pulpahtelee materiaalia, joka kuuluisi oikeastaan päiväkirjan väliin tai terapeutin vastaanotolle. Järkytyksen irvistys saattaakin siis näkyä toisella puo-

lolla pöytää istuvan kasvoilla eikä se poistu ennen kuin rohkeliikko on blokattu kaikkialta. Jos höpöttäjä tapaa jonkun, joka ei estä häntä lähettämästä viestejä ja savumerkkejä, se on naimisiinmenon paikka.

Viides flirttailukeino on vittuilu. Vittuilija on hauska. Hän saa suurimman osan deittikumppaneistaan nauramaan ja pysymään kauhunsekaisen jännityksen ja rentoutuneisuuden rajamaastossa. Ilmassa on kipinää, sähköä ja pauketta, ja sukuelimissä antibiooteilla lähtevä bakteeri. Vittuilijat ovat kovan luokan ammattilaisia siinä, miten isketään toinen. Koska heitä pelottaa niin paljon paljastaa sisintään, he eivät tiedä, mitä ruumiilla tulisi tehdä vittuiluskun jälkeen. Tästä syystä kumppaniehdokkaat vaihtuvat kohtuullisen vikkkelään. Vittuilijan kanssa on vaikeaa päästä puhumaan *tunteista*. Hän puhuu kyllä avoimesti kaikesta paitsi siitä, mitä fiiliksiä kehossa pyörii. Hän voi kertoa rohkeasti todella kipeistäkin asioista, kuten isänsä kuolemasta tai ihosyövästään. Hän voi puhua, miten kaikki tapahtui. Hän ei kuitenkaan paljasta sitä todellista kipua, mikä tästä kaikesta seuraa edelleenkin mukana. Vittuilu on suojamuuri, joka voi olla vaikea kaataa.

Kuudes tapa iskeä toinen omalla viehätysvoimallaan on istua hiljaa paikallaan koko treffien ajan – yhtä hiljaa kuin Liverpoolin lentokentällä pyörätuolissa ollut ruumis, jota sukulaiset yrittivät salakuljettaa koneeseen sanomalla turvatarkastuksessa hänen vain nukkuvan. Mutta niin se vain on, ettei joillakin ih-

misillä, edes elävillä, ole mitään asiaa. Se ei tarkoita, etteikö heidän päänsä sisällä kävisi kovakin kuhina. Sieltä vain valikoituvat ulkomaailmaan hyvin tarkkaan harkitut lauseet. Ensimmäisillä treffeillä nämä lauseet ovat: ”Hei. Kiitos. Joo. En mä tiedä. Varmaan. Haha. Ei. Toivottavasti. Vessa.” Tämä ei ole huono tapa yrittää tehdä vaikutusta, sillä osa ihmisistä nauttii siitä, ettei tarvitse sanoa mitään. Koskaan. Mistään. Sellainen henkilö, joka ei kestä hiljaisuutta kahta sekuntia kauempaa, karkaa luultavasti kahvilan lasiseinän läpi jo alle 30 minuutin kuluttua ensikohtaamisesta. Hiljainen flirttailija ihmettelee mielessään, mitä tapahtui, ja lähtee sitten itsekin kotiin rentoutumaan vilkkaan juttutuokion jälkeen.

Seitsemäs ja kaikkein haastavin tunnistaa on manipulointi ja henkinen väkivalta. Ja kyllä, näitä käytetään jo heti flirttailun alkumetreillä. Nyt puhutaan ihmisestä, joka tietoisesti pyrkii saamaan itselleen jotain hinnalla millä hyvänsä. Valehtelu, mielistely, ylitsevuotava ihastelu, kiukuttelu, äkkipikaisuus ja haista paska -asenne, jos asiat eivät mene hänen halumallaan tavalla, ovat tunnusomaisia tällaisille henkilöille. Manipuloija antaa mielellään ymmärtää ainakin kerran päivässä, että häntä on loukattu, vaikka mitään yhteyttä ei edes olisi pidetty. Tai itse asiassa, se on juuri hyvä syy loukkaantua. Hän puhuu taitavasti omista tunteistaan ja samalla pistää ne toisen syyksi ja vastuulle. Manipuloija maalaillee mitä kauneinta yhteistä tulevaisuutta. Tämä voi toteutua tietenkin vain,

jos kohde käyttäytyy hänen mielestään hyvin, mikä ei tietenkään koskaan ole mahdollista. Jos tapailee manipuloijaa, on ihan sama, mitä tekee, sillä kaikki on väärin: ystävät ovat itserakkaita vainoajia, harrastukset perseestä, työ vituillaan, vapaa-aika käytetään huonosti. Manipuloijaa voi olla vaikea tunnistaa, sillä hän valitsee kohteensa tarkkaan. Hän on hyvin tietoinen kaikesta mitä tapahtuu, vaikka antaakin ymmärtää, että kohteella on valtaa. Miellyttäjät ovat manipuloijan herkullisinta riistaa.

Näitä lukiessa voi tuntua, että eikö sitä jumalauta voi tehdä mitään, kun kaikki on valmiiksi jo pilalla. Ei hätää. Vain pilalle menneestä voi syntyä jotain täysin uutta ja ihmeellistä. Jos sen sijaan jo valmiiksi kuvittelee kaiken olevan täydellistä ja ihanaa, sieltä ei ole muuta suuntaa kuin alas.

KUN SINKKUAIKAA on takana jo vuosikymmen, sormi on Tinderin hakkaamisesta rakoilla ja sauvan paristot väsähtäneet, sinnikäs rakkauden etsijä löytää itsensä treffeiltä. Deittikumppanit vaihtelevat bumerangi-miehestä rölliin ja karvaisesta nallesta eräjormaan, mutta käteen jää vain kasa kysymyksiä: Mitä tehdä, kun treffionnenpyörässä osuikin rosvosektoriin? Mitkä taikasanat toimivat, jos haluaa lopettaa tapailun? Miten pitää toimia, jos saa diagnoosin masturbatiasta?

Sinkkuelämän kokemusasiantuntija, ammattimainen deittailija ja oman elämänsä määmatkaopas Henriikka Rönkkönen laukoo jälleen totuuksia rakkaudesta, seksistä ja miehistä ja varsinkin niiden puutteesta. Tarjolla on sinkkuelämän sanallinen selfie – ilman filttäreitä.

Suomen tunnetuin sinkku, sometähti ja suosikkikirjailija Henriikka Rönkkönen (s.1984) on kohonnut myyntilistojen kuningattareksi kirjoillaan **Mielikuvituspoikaystävä** ja **Bikininirajatapaus**, joita on myyty 130 000 kappaletta.

84.2 • atena.fi
ISBN 978-952-300-653-9

9 789523 006539